

**U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E**

**P R E S U D A**

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Ministarstvo zdravstva Republike Hrvatske, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe R. u a. – R., koju zastupa potpredsjednica K. K., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 29. siječnja 2020.

**p r e s u d i o j e**

Odbija se zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/549, urbroj: 401-01/11-19-4 od 4. prosinca 2019.

**Obrazloženje**

Osporenim rješenjem, povodom žalbe zainteresirane osobe, poništava se rješenje Ministarstva zdravstva, klasa: UP/I-008-01/19-01/04, urbroj: 534-1/10-19-1 od 26. lipnja 2019. (točka 1. izreke), omogućava se udruzi R. u a. – R. pravo na pristup preslikama pojedinačnih izvješća 16 zdravstvenih ustanova o provedenim postupcima medicinski pomognute oplodnje za 2016. i 2017. godinu (točka 2. izreke), te se nalaže Ministarstvu zdravstva da u roku od 8 dana od pravomoćnosti tog rješenja postupi sukladno točki 2. izreke tog rješenja (točka 3. izreke).

Tužitelj u tužbi prigovara zakonitosti osporenog rješenja zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 66. Zakona o upravnim sporovima - "Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS). U bitnom ističe da u skladu s zakonom i direktivama Europske unije (2004/23/EZ, 2006/17/EZ i 2006/86/EC) izrađuje godišnje izvješće o obavljenim postupcima medicinski pomognute oplodnje (MPO postupcima) unatrag dvije godine te navedeno izvješće odmah po njegovoj izradi javno objavljuje na svojoj internetskoj stranici, a da pojedinačna izvješća zdravstvenih ustanova predstavljaju radni materijal koji služi za izradu godišnjeg izvješća o obavljenim MPO postupcima. Provedbom testa razmjernosti i javnog interesa da je zaključeno da bi objavljivanje pojedinačnih izvješća moglo narušiti izradu godišnjeg izvješća te dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije. Drži da su javnom objavom godišnjeg izvješća o obavljenim MPO postupcima u potpunosti ispunjene obveze prema Direktivama i Zakonu o medicinski pomognutoj oplodnji, a da je interesu javnosti udovoljeno javnom objavom na internetskim stranicama istoga. Smatra da je tuženik svoje mišljenje utemeljio na pogrešnoj primjeni zakona i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju a ne na

odredbama zakona koji uređuje pristup informacijama i zaštiti osobnih podataka te je upitno u koju svrhu zainteresirana osoba traži izvješća o provedenim postupcima medicinski pomognute oplodnje stoga smatra da ista ne predstavlja informaciju s legitimnim ciljem niti njihovu transparentnost. Predlaže poništiti osporeno rješenje tuženika i odbiti zahtjev udruge R. u a. – R. za dostavu traženih izvješća.

Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se navodima tužbe i ističe da ostaje kod osporenog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju toga rješenja pozivajući se na dokaze iz spisa predmeta. Predlaže tužbu odbiti.

Zainteresirana osoba se također protivi razlozima navedenim u tužbi te u bitnom navodi da su razlozi tužitelja vezano uz test razmjernosti i javni interes nevažni za odluku o dostavi pojedinačnih izvješća zdravstvenih ustanova za 2016. i 2017. jer pri ocjeni razloga za i protiv omogućavanja pristupa informacijama, tijela javne vlasti moraju isključiti irelevantne faktore koji se u komparativnom zakonodavstvu i sudskoj praksi domaćih, stranih i europskih sudova ne smatraju povredom odnosno zaštićenim interesom što ovdje nije učinjeno. Slijedom iznijetog predlaže tužbu odbiti.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tužitelj osporava samo primjenu prava dok činjenice nisu sporne te stranke nisu zahtijevale održavanje rasprave pa je sud spor riješio bez rasprave na temelju članka 36. točke 4. ZUS-a.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, pri čemu nije vezan razlozima tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je poništio rješenje tužitelja i odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup zatraženim informacijama, jer je za svoju odluku dao valjane, iscrpno i argumentirano obrazložene razloge, koji se temelje na podacima spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava. Sud ocjenjuje pravilnim utvrđenje tuženika da tužitelj nije proveo test razmjernosti i javnog interesa na valjan način, jer nije obrazložio zbog čega bi omogućavanjem informacije, u konkretnom slučaju, zaštićen interes bio ozbiljno povrijeđen, te prevladava li potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes.

Razmatrajući sadržaj zahtjeva zainteresirane osobe za pristup informacijama kao i podatke spisa pribavljene u postupku povodom toga zahtjeva, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku temeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene nakon čega je pravilno utvrdio da je tužitelj pogrešno primijenio odredbe članka 15. stavka 4. točke 1., točke 2. i točke 8. ZPPI. Ovo uz obrazloženje da je u trenutku podnošenja zahtjeva tužitelj u svome posjedu imao izvješća nadležnih ustanova kao gotovu informaciju a činjenica što izvješća predstavljaju podlogu za donošenje godišnjeg izvješća tužitelja, ne znači da su ta izvješća u izradi i da bi stoga trebalo postojati ograničenje pristupa istima. Nadalje, tuženik navodi da iz obrazloženja osporenog rješenja tužitelja ne proizlazi da bi objava tih pojedinačnih izvješća mogla ozbiljno narušiti proces donošenja cjelovite i konačne informacije vezano uz godišnje izvješće tužitelja. Tuženik je izvršio i uvid u godišnja izvješća o provedenim postupcima medicinski pomognute oplodnje za 2016. i 2017. godinu dostupna na internetskim stranicama te je utvrđeno da su u njima sadržani ukupni brožčani pokazatelji dobiveni na temelju pojedinačnih izvješća ovlaštenih zdravstvenih ustanova, te da nije razvidno na koji način bi objava pojedinačnih izvješća utjecala na tumačenje i donošenje godišnjih izvješća o provedbi postupaka medicinski pomognute oplodnje.

Pri tome je tuženik dao detaljnu analizu razloga kojima se rukovodio, zaključujući da nakon razmatranja sadržaja zatraženih informacija u konkretnom slučaju nije utvrdio

postojanje zakonskih razloga za ograničenje pristupa tim informacijama iz članka 15. stavka 4. točke 1. i 2. Zakona

Kako je dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlastih tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazloženo u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.), to ovaj Sud nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim. Sud smatra potrebnim dodati da se radi o izvješćima koja u skladu sa odredbama Zakona o medicinski pomognutoj oplodnji mogu obavljati samo one zdravstvene ustanove kojima je u skladu s odredbama tog Zakona dano odobrenje ministra za provođenje postupaka medicinski pomognute oplodnje. Ovaj sud je suglasan sa mišljenjem tuženika da tužitelj nije obrazložio zbog čega smatra da bi omogućavanje pristupa preslikama pojedinačnih izvješća tih zdravstvenih ustanova a čiji sadržaj propisuje Pravilnik o sadržaju i obliku obrasca izvješća o broju i vrsti obavljenih postupaka medicinski pomognute oplodnje, o njihovoj uspješnosti te o pohranjenim spolnim stanicama, spolnim tkivima i zamecima ("Narodne novine", 86/12.) moglo narušiti izradu konačne informacije tj. godišnjeg izvješća tužitelja. To tim više, jer te ovlaštene zdravstvene ustanove u pojedinačnim izvješćima nemaju slobodu glede njihova sadržaja i da je u trenutku zahtjeva zainteresirane osobe za pristup tim informacijama njihova izrada bila dovršena.

Slijedom iznesenog, Sud smatra pravilnom ocjenu tuženika da u konkretnom slučaju ne postoji zakonsko ograničenje za pristup traženim informacijama, te nema osnove za usvajanje tužbenog zahtjeva.

S obzirom da tužitelji prigovori nisu odlučni niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja te da ovaj Sud nije našao osnove za poništenje osporavanog rješenja kako je zatražio tužitelj, valjalo je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 29. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća  
Biserka Kalauz, v.r.